

TARTALOM

- 5–10 SZÜCS FERENC: A kommunikáció teológiája és etikája
- 11–32 VASS CSABA: A szakrális és spirituális kommunikáció. A szakralitás és a tudomány összekapcsolhatósága
- 33–36 NEMESHEGYI PÉTER: Gondolatok a japán szavak szakralitásáról
- 37–46 LOVÁSZ IRÉN: A szakrális kommunikáció kutatásáról, különös tekintettel az imádságra
- 47–52 NÉMETH DÁVID: Szakrális kommunikáció
- 53–57 SPANNRAFT MARCELLINA: Az én-te kapcsolat mint kommunikációs alapviszony
- 58–62 ZALATNAY ISTVÁN: Liturgikus nyelv és valóság
- 63–66 BERNHARD DÓRA: Szóbeliség, írásbeliség és szakralitás
- 67–73 LÁZÁR IMRE: Ricoeur és a spirituális határképzés
- 74–78 KÓKAY NAGY VIKTOR: A Biblia szövege értelmezésének nehézségei
- 79–83 IMREGH MÓNICA: Humanizmus kontra szakralitás?
- 84–98 KOMLÓSI PIROSKA: A spiritualitás képviselése a kommunikáció oktatásában
- 99–106 BÍRÓ MÁRIA: A római mintakönyvek és ábrázolási sablonok kommunikációs háttere
- 107–119 CZEGLÉDY ANITA: Költészet a vallás mellett, a vallás felett vagy a vallás helyett? – Hermann Hesse és Gottfried Benn útkeresése
- 120–127 SPANNRAFT MARCELLINA: Költészet és szakralitás. Egy vers és fordításai
- 128–139 NYILASY BALÁZS: Szakrális és profán *Az arany emberben*
- 140–147 SPANNRAFT MARCELLINA: A *szárny* szó jelentése a köznyelvben, a Biblia nyelvében és a magyar költészetben
- 148–155 KESSELHEIM ISABELLA: Katona József: Bánk Bán; Leckék református viselkedéstanból? A letérdelés jelentései – református szemszögből
- 156–163 KLEMM LÁSZLÓ: A német színházi nyelv szekularizálásának normái a bécsi Burgtheater cenzora szerint (1795)